

Albina

Revista Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin, pe an Lei 8
 » » 6 luni » 3 | Un număr 15 bani
 Pentru anuierul 1 leu lina. Mica publicitate 5 bani cuvîntul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
 G. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tască.

SUMARUL: N. Rădulescu-Niger, Bădea chibzuind (poesie). — Expunerea de motive a proiectului de lege asupra Băncilor populare sătești și a casei lor centrale. — Dr. Const. An. Macri, Iarba mare. — Th. D. Sperantia, Ordinea. — D. Rădulescu, Care viță americană este mai bună pentru reconstituirea unei vii? — N. Moga, Socotăla gospodăriei, s'o ții sătene, tovarășie cu nevasta. — Ieron. Estimie Georgescu, Din trecutul creștinismului. — P. Svințiu, Despre cariere. — Teatrul la sate. — Societăți economice la sate. — Informațiuni. — De la sate. — Mulțumiri. — Poșta administrației. — Sfaturi: Cleiul de lipit spărturile la vasele de lemn. — Contra ruginii ciului.

Ilustrațiuni: Cuartierul Măriei Sale Domnitorului la Poiana. — Bateria Carol la Calafat.

„Drogheria Universală” Toma Brătulescu.

București, Calea Griviței, No. 145, (lângă gara de Nord).

În tot-deauna, fiind asortată în abundență, recomandă: substanțe alimentare pentru nutrițiunea copiilor, tapioka, cacao, făina Nestlé; articole pentru menajă, vanilie, parfumuri și săpunuri fine franceze, ruse și engleze, loțiuni igienice contra mătreței și căderei părului. Capilarine, tincturi pentru colorarea părului, perii, ape și paste dentifrice, Odol, pudre, goldcreme, cosmetice și alte articole pentru toaletă aduse din Paris, fabricile cele mai renumite, și din Berlin. Substanțe și produse chimice medicinale, tehnice și industriale. Plante, rădăcini, flori și semințe pentru ciaiuri (colecțiunea Kneip), precum și diferite preparate farmaceutice române și străine, ca: balsamuri, gudrone, siropuri și vinuri medicinale, capsule cu uleiuri esențiale, etc. Ape minerale prospete și săruri pentru băi, precum: sare de Băltătesci, de Karlsbad, săruri de pucioasă, sare de mare, etc. Extract de oțet pentru conserve alimentare, arome și esențe pentru limonade, dulcețe și liqueururi, culori vegetale, uleiuri și esențe din fructe pentru Cofetari. Culori și accesorii pentru pictură, uleiuri fierțe, lacuri, glicerină, lanolină, vasilină și benzină, etc. Deposit de uleiuri și esențe vegetale și minerale pentru usul medicinal, tehnic și industrial. Chimicale, ustensile și accesorii pentru Electricitate și Fotografie. Articole de sticlă și porcelan, accesorii și ustensile pentru Farmacii, Institute de Fizică și Laboratorii chimice, pentru Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, etc. Complet asortiment de Biberone și Irigatoare solide, articole de gumă, pânze de cauciuc, Bاندage, cercuri herniare, Pansamente și Instrumente chirurgicale, Barometre și Thermometre maxime, aparate pentru inhalație, articole pentru obstetrică, etc. Insecticide și desinfectante puternice, precum: prafuri Zakerlin, acid boric, cupru sulfuric, Formalină, camfor și naftalină. Și, această Droguerie, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băuturilor și alimentelor sub direcțiunea unui Chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

26-23.

CERES

Societate cooperativă agricolă, București, str. Karageorgevici, 3. S'a aprovizionat cu semință de lucernă prima, garantată fără cuscută. Preț foarte convenabil. Onorații săi clienți sunt rugați a face din vreme comanda, spre a li se rezervă cantitatea necesară.

G-4.

Ministerul Agriculturii, Industrii, Comerțului și Domeniilor.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința domnilor Exponanți, români, cari au fost recompensați la expozițiunea Universală de la Paris din 1900, că cele mai multe din diplomele și medalile Exponanților români fiind sosite, Ministerul a decis, ca aceste medalii și diplome să se libereze celor în drept, cari se vor prezenta la Minister în persoană sau printr'un împuternicit a le primi.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. împărțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. versați.

Comitetul central:

..... la Londra
Lachlan Mackintosh Rate,

Esquire ”

G. I. Goschen ”

..... ”

Viscount Duncannon ”

Hon. H. A. Larvrence ”

M. Adolphe Vernes à Paris

M. Charles Mallet ”

Director: M. C. A. Stolz

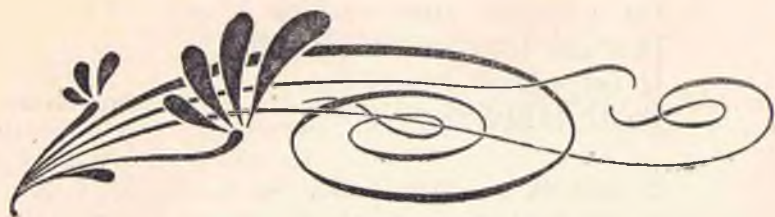
„ ajutor: M. E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București

Sucursală la Brăila, Agenția la Londra.

Badea chibzuind

Badea, ager la chiteală,
Când e vorba de-ale lui, —
Stă și face-o socotélă,
După rostul câmpului:

— Am acuma, mari și late,
Cinci hectare, — cât e-un lot; —
Două fură semenate
Cu grâu bun; eși bun, tot.

Dar pe trei porumbul însă
N'a rostit la căpătâiu.
Țarina prea stete strînsă
Dup'al ei bielșug d'întâiu.

Care va să dică, iacă
Ese 'n undă adevăr
Vorba preotului: «dacă
«Vrei să ții de-un fir de pěr,

«Bogăția casei tale,
«Fă, tot cum ai făptuit.
«Ia mai bine noua cale,
«De vrei sporul socotit...»

Calea nouă, da, firesce... :
Țarina s'o gunoesc...
Cine locu 'și gunoesc
Scie rostul plugăresc...

Da, gunoiul cum se ține
 Intr'un loc pentru dospit,
 Îl împrăscii bine-bine
 Peste lanul ogorit;

Și acolo, el, mustesce, —
 Și te faci că l'ai uitat...
 Iar el, veđi, se dăruiesce
 Țarinei, neîncetat... .

Maî târđiũ, îl faci tot una
 Subt al plugului brăzdar,
 Cu pămîntul, — tot-deauna
 Răsturnat nu în zadar;

Și când semenĩ, tómnã, grâul, --
 Locul, împuternicit,
 Îl va cresce, precum riul
 Cresce 'n albie, tihnit;

Orĩ porumbu 'n cuiburĩ rare,
 Ca la óste, drept la rînd,
 Roditor nevoe mare
 Se va face după gând... .

Are preotul dreptate...
 Are dar, Sfinția-Sa,
 Sufletului să arate
 Căi ce fapte bune-or da;

Tot Sfinția-Sa să 'ndrume
 Și pe cale de bieľșug
 După rostul lor anume:
 Ómenĩ, vite, țarinĩ, plug... .

N. Rădulescu-Niger.

— Invață pe copil calca pe care are să umble, ȃice înțeleptul,
 că și după ce va îmbătrâni nu se va depărta de la ea.

6 lege bine-făcătoare

În ședința de la 4 Martie, d-l E. Costinescu, ministrul financelor, a depus *Proiectul de lege asupra Băncilor populare sătesci și a casei lor centrale.*

Iată în resumat economia acestui proiect:

1) *Proiectul recunoșce existența băncilor populare actuale și le consideră ca societăți comerciale.*

2) *Prescrie condițiile și modul de constituire a acestor bănci, indicând în special dispozițiile ce trebuie să cuprindă statutele lor.*

3) *Băncile populare dispunând de un capital mai mic de 20000 lei sunt scutite de patentă, iar actele, creanțele și operațiunile lor de ori ce fel de timbru.*

4) *Pentru a supraveghea și a dirige ore cum, operațiile lor, să înlocuiască o casă centrală a băncilor populare. Această lucrare va fi îndeplinită de Administrația creditului agricol din București, care pentru viitor se va numi: Creditul Agricol și casa centrală a băncilor populare.*

5) *Art. 17 specifică operațiile ce vor fi făcute de această casă.*

6) *Art. 19 determină repartitia beneficiilor casei și dă administrația sa unui consiliu, compus de 7 membri, din cari 3 vor fi numiți de guvern, 2 de banca națională, 1 de creditul funciar rural și 1 de banca agricolă. Acești membri sunt numiți pe 5 ani.*

7) *Art. 22 arată atribuțiile consiliului.*

8) *Prevede condițiile ce trebuie să îndeplinescă o bancă populară pentru a fi admisă să lucreze cu casa centrală.*

9) *În fine băncile vor putea fi controlate de toți agenții Ministerelor de Finance și Instrucție, creinduse și 2 inspectori generali în acel ași scop.*

De îndată ce această lege va fi votată de Corpurile Legiuitoare, ne vom face o deosebită plăcere a o publică în întregime, de ore-ce, după cum numeroșii noștri abonați știu, noi, cei de la revista «Albina», am avut partea noastră de muncă, la crearea curentului pentru înființarea Băncilor populare; și de la 1897 n'am încetat prin un lung șir de articole să arătăm marele lor folos, și să îndemnăm pe preoți și învățători a deveni apostolii acestei mărețe idei.

Dăm acum expunerea de motive cu care d-l Ministru de finance a însoțit legea, cu atât mai mult cu cât prin ea se aduc meritate laude învățătorilor și preoților, cari și-au pus inima în îndeplinirea acestui apostolat.

Expunere de motive la Proiectul de Lege asupra Băncilor populare sătesci și a Casei lor Centrale.

Acest proiect de lege nu are de scop a înființa ceva nou, a alcătui din capul locului instituțiuni concepute acum și cu cari

am voi să înzestrăm țsra. Nu avem a face cu un necunoscut. Ocupându-ne de băncile populare sătesci, avem fericirea de a trată o cestiune cunoscută, experimentală în multe părți în țara noastră, și care a dat și până astăzi rōde bine-făcătoare.

Proiectul de lege ce înfățișăm are de scop:

1) Să consolideze băncile populare astăzi în ființă, supunându-le la regulile cari să le ferescă de desordine, și la un control neîncetat, care să le apere de pericolele la cari sunt expuse instituțiunile mânuitoare de bani;

2) Să propage și să răspândescă în totă țara înființarea acestor bine-făcătoare aședăminte, apărătoare ale sătenilor de jafurile cămătăriei și ajutătoare ale gospodăriei rurale;

3) Să înființeze Casa centrală a băncilor populare, atât spre a înlesni controlul, cât și spre a da un avânt puternic acestor aședăminte, întreind și împătrind, prin mijloce noi, acțiunea lor bine-făcătoare.

De și sunt astăzi în ființă peste șapte sute bănci populare, număr forte însemnat când ne gândim că avem în total 2.900 comune rurale, din cari multe forte mici și sărace, totuși instituțiunea nu este veche în țară.

Cea mai veche din băncile populare sătesci este cea înființată în 1891 la Urziceni, în județul Ialomița. Ea a fost fundată din inițiativa unor comercianți de acolo, dintre cari unii străini, și aveă ca clausă în statutele ei că nu puteau face parte ca membrii aceia cari, sub orice formă, vor primi o lēfă de la Stat, județ sau comună. Cu modul acesta erau excluși de drept și primarul, și învățatorul și preotul.

Acestă bancă a avut însă caracterul unei întreprinderi mai mult de speculă, și de aceea, deși a ajuns la un capital de 65.000 lei, nu a adus populațiunei locale tōte serviciile ce puteă să i le aducă. Astăzi afacerile ei sunt slabe și capitalul ei este în mare parte încurcat în împrumuturi fără garanții suficiente.

În 1892 nu se înființeză nici o bancă populară; în 1893 se înființeză patru, dintre cari Caraimanul, de la Breaza-de-Sus (Prahova).

Acestă bancă merită o deosebită atențiune prin desvoltarea cea mare pe care a dobândit-o. Incepută cu 36 membri și 600 lei capital, ea a ajuns în opt ani, până la 1 Octombrie 1901, la 1.000 membri și 786.656 lei capital. În 1902 ea aveă 1.139 membri și 666.536 lei capital. Scăderea capitalului provine de la lichidările făcute în 1902, conform statutelor. Banca este în neînteruptă prosperare, mulțumită situațiunii sale favorabile, într'o regiune avută și industrială, populată de omeni activi și întreprindători. Ea aduce servicii imense populațiunii țărănesci, nu numai din Breaza, dar și din comunele vecine. Înființarea acestei bănci se datorește mai cu osebite d-lui I. Ștefănescu și preotului Samson Popescu, învățatori locali.

Tot în anul 1893 s'a înființat și banca din Besdead (județul Dâmbovița), prin stăruințele învățatorului Gr. Rădulescu.

În anii 1894, 1895, 1896, 1897 și 1898 lucrurile rămân aproape pe loc. În acești ani se înființeză în total numai 19 bănci populare.

De altmintrelea nimeni, în sferele înalte ale guvernului, nu dedeă cea mai mică atențiune acestor folositoare întreprinderi.

Cele 24 bănci înființate în intervalul de la 1891 până la 1898, erau numai încercări izolate, neîncurajate de nimeni, isbite de neîncrederea sătenilor pe de o parte, și de persecuțiunea cămătarilor satelor pe de alta.

Fericirea și ridicarea acestor bine-făcătoare instituțiuni trebuie să vină de la d-l Haret, Ministru al Instrucțiunii publice și Culturii. În 1898, d-sa fiind Ministru al Instrucțiunii publice, a aflat din întâmplare despre banca de la Besdead, și că este înființată de un învățător. A trimis atunci un revisor școlar să vadă ce este acea bancă, cum funcționează și ce servicii aduce. În urma raportului favorabil ce a primit de la revisor, d-l Haret a adresat M. S. Regelui un raport foarte elogios pentru învățătorul fondator, Gr. Rădulescu, cerând pentru dînsul medalia *Resplata Muncii* de clasa I. Acel raport a fost publicat în *Monitor* și în toate diarele, împreună cu o scrisoare personală foarte măgulitoare a Ministrului către Gr. Rădulescu.

În acea scrisoare, d-l Haret dicea între altele învățătorului:

«Am văzut că acea societate este de un folos imens pentru sătenii cari o posedă și că ea își datorește existența și propășirea ei inițiativei, stăruinței și devotamentului d-văstră.

«D-văstră ați înțeles adevăratul caracter al misiunii ce aveți. Învățătorul într'un sat nu trebuie să fie numai învățător al copiilor; el trebuie să fie în același timp și *sfătuitoarea bun și luminată a sătenilor, pilduitorul lor la cele bune și folositoare pentru dînșii.*

«Când învățătorul își înțelege ast-fel chemarea și rolul său, el este o adevărată bine-facere pentru populația în mijlocul căreia trăește.

«De aceea M. S. Regele a bine-voit a vă conferi, ca recunoșcere a serviciilor d-văstre, și ca încurajare, medalia de *resplata a muncii pentru învățămîntul primar* de cl. I».

Ne-am oprit ce-vă mai mult asupra acestui fapt; căci prin însemnătatea ce d-l Haret a știut să dea inițiativei învățătorului Rădulescu, prin cuvintele cu cari a lăudat purtarea sa, prin recompensa dobândită de la M. S. Regele, și prin publicitatea dată acestor fapte, s'a produs deșteptarea și încurajarea printre învățătorii de a imita exemplul lui Rădulescu. Cu toate că d-l Haret a eșit din guvern la începutul anului 1899, și cu toate că în acel an a izbucnit o grea crisă, totuși s'a înființat 20 de bănci noi în 1899 și 44 în 1900.

D-l Haret revenind la guvern în Februarie 1901, a luat de îndată pe d-l Dimitrescu-Bumbesci, învățător la Bumbesci, în Gorj, care se ocupase cu propagarea ideii băncilor populare, și l-a însărcinat să umble prin totă țara, să îndemne pe învățătorii a propaga instituirea băncilor populare, să le dea instrucțiune despre modul de procedare și să controleze, cât se poate, mersul băncilor. Pe de altă parte, Ministrul însuși, prin instrucțiuni, circulari și încurajări de tot felul, a căutat să activeze mișcarea.

Cată să aducem aici laude meritate d-lui Dimitrescu-Bumbesci, care a pus, în îndeplinirea misiunii ce-i fusese încredințată, un zel și o destoinicie la înălțimea scopului ce eră de realizat.

Resultatul a fost că de la 1 Aprilie până la 1 Decembrie 1901 s'a înființat 168 bănci noi, iar de la 1 Decembrie 1901 până la 1 Septembrie 1902 alte 444.

În cele din urmă 14 luni, capitalul depus în băncile populare a crescut de la 2.346.000 la mai mult de 5.000.000.

În momentul acesta, mișcarea urmăzează mai viguroasă de cât ori când. Numărul membrilor fondatori ai băncilor, care la 1 Decembrie 1901 fusese de 20.604, eră de 59.844 la 1 Septembrie 1902, și în acest moment este mult mai mare. Așa repeđiciune în dezvoltarea unei instituțiunii economice, rare-ori s'a observat în alte țări.

Serviciile făcute de băncile populare sunt foarte mari. Prin satele, unde băncile au prins ce-vă putere, camăta a dispărut cu desăvîrșire; țăraniș își plătesc datoriile, își cumpără vite, pămînt, își fac case.

Iată câte-vă exemple:

O bancă, înființată la Comana (Vlașca) la 6 Decembrie 1901, a permis sătenilor să ia cu arendă de la Stat o bucată de fîneță, care pînă acum eră arendată unui străin, ce o subarendă sătenilor în condițiunii extraordinar de grele. Sătenii plătesc Statului 6.000 lei pe an și se folosesc și ei de o diferență însemnată.

La Predel (Prahova), banca *Peșul*, care are peste 83.000 lei capital, în timp de patru ani a ajutat la construirea a 42 de case, la repararea altor 16, la cumpărarea de 68 boi și 31 vaci, a desființat cu totul camăta, a făcut să plece din sat pe mai mulți cărciumari, a îndemnat pe săteni să economisescă sume relativ însemnate, a refăcut întreaga gospodărie a unui locuitor ruinat de un incendiu, a ajutat pe vėduva și orfanii unni membru, rėmași în miserie în urma morții capului familiei, și altele.

La Dărmănesci (județul Bacău), banca *Uzu* a permis sătenilor ca în vre-o trei ani să-și plătescă tóte datoriile la Creditul agricol, să adune economii de peste 100.000 lei, să-și înființeze un magazin de consum și un hambar pentru comerciul cerealelor în comună. Un mare număr de străini, cari erau așeđați în sat ca cărciumari, cămătari și speculanți, ne mai avėnd ce exploata, au trebuit să plece.

Iată ce sunt chiar astăđi băncile populare, deși nici o măsură generală din partea Statului nu le-a venit pînă acum în sprijin și ajutor. Un singur om, d-l Ministru Haret, a dispus de o parte din organizarea sa didactică pentru propagarea ideii salvatőre, și am vėdut că numai în anul 1902 a reușit să facă să se înființeze 444 bănci populare.

Tot d-l Haret este acela care s'a gāndit pentru prima óră și la înființarea unei instituțiunii centrale, cu menirea de a controla și ajuta băncile populare. În vara anului trecut d-sa a pregătit chiar un ante-proiect în acest scop și, cu concursul d-lui deputat Sterea, a întreprins studiarea mai deplină a cestiunii. Considerănd însă proiectul de natură mai mult financiară, d-sa a incredințat în Septembrie trecut subsemnatului grija de a duce la bun sfirșit lucrarea întreprinsă. De atunci am urmat cu d-l Sterea studiul început; ajutat de d-l Sterea, nu numai cu conosciințele dobēndite din studierea unor instituțiunii analoge în alte țări, dar și cu durerea de inimă ce-ı inspiră nisce așeđăminte menite a ridică poporațiunile rurale din starea în care se află, am dat împreună proiectului forma care-l supunem Corpurilor legiutőre.

Este urgent ca aceste lucrări pregătitoare să se transforme în lege

Au început a se arăta ore-cari simptome amenințătoare, ce trebuie să fie stîrpite de îndată. Bancile populare, necunoscute, modeste, au început să fie cunoscute și să atragă atențiunea celor mereu înșelați de cheltueli zadarnice. Se citează de cât-vă timp casuri în cari cutare sau cutare funcționari, ce n'au nimic a face cu agricultura, au dobîndit prin presiune câte un împrumut de la unele bănci populare și au uitat în urmă să le mai achite. Odată dira făcută, curînd se duc cele câte-vă mii de lei din cari se compune capitalul fie-cărei bănci populare, căci pe unde a trecut cel obicinuit a cheltui din gros, numai rămîne nimic pentru țaranul, ce se mulțumesc cu câte-vă decimii de lei spre a-și prinde nevoia. A oprî rîul de la început, acesta este în prima linie scopul legii de față.

Proiectul așeză în capitolul întâiu principiile generale ce trebuie urmate în constituirea băncilor populare. Articolele 1, 2 și 3 stabilesc caracterul juridic al acestor instituțiuni, asemănându-le pe toate cu societățile cooperative, despre cari tratéză titlul VIII, secțiunea VII din Codul de comerț. Șt, spre a nu lăsă nici o îndoială despre caracterul comercial al acestor instituțiuni, art. 2 stabilesc că în ori-ce formă ar fi ele constituite, sunt considerate ca societăți comerciale. Determinarea neîndoiosă a acestui caracter este trebuinciosă din numrose puncte de vedere: ca societăți comerciale, regulile și comptabilitatea comercială le devin obligatoriu și înlesnesc controlul la care trebuie să fie supuse; apoi li se pôte face mai lesne credit și au facultatea de a dobîndi, ca personalitate juridică, avere mobilă și imobilă; în fine, o procedură mai expeditivă le este aplicată în această calitate înaintea justiției, precum în urmă se prevede și la art. 9, 10 și 11.

Art. 3 prevede o dispozițiune specială, în afară de principiile Codului, și care are de scop a determină că asemenea societăți nu se constituesc spre a procură beneficii fondatorilor, ca băncile de speculă. Aliniatul al doilea prevede că donațiunile făcute băncilor populare nu vor puté fi nici odată împărțite între societari fără de voința expresă a donatorului; când această voință nu este expres arătată, donațiunea este afectată, în cas de lichidare, unui scop de utilitate publică sau fondului de rezervă al băncilor populare, constituit pe lângă Casa lor centrală.

Articolele 4 și 5 prevéd înlesniri însemnate pentru îndeplinirea formalităților cerute de Codul de comerț la constituirea societăților. Tôtă sarcina acestor formalități este dată judecătoriei de pace: fundatorii n'au de cât a depune actul lor constitutiv în mînile judecătorului, și n'au a plăti nici o taxă de înregistrare sau de timbru. Articolul 5 prevede chiar pedepsirea judecătorului de pace și răspunderea lui civilă, în casul când n'ar îndeplinî formalitățile trebuincioase.

Ast-fel este înlăturată una din greutățile de cari se plîngeau mai mult cei ce voiau a înființă bănci populare la sate.

Articolul 7 prescrie câte-va dispozițiuni obligatorii pentru statutele băncilor populare.

Aceste dispozițiuni nu sunt pôte ast-fel cum s'ar cere, spre a se înființă numai societăți mutuale în strictul înțeles al cuvîntului. Este adevărat că pe basa acestor dispozițiuni se pot înființă și societăți după sistemul așa numit Reifeisen, cari sunt expresiunea cea mai înaltă a coperării, și societăți cum este cea

de la Breaza, despre care am vorbit mai sus, și care 'și dobândește caracterul de cooperativă în sensul Codului nostru de comerț, numai din faptul că capitalul său este format prin mise treptate, cari pot fi și luate înapoi dupe anume reguli.

Aflându-ne în fața unor cestiuni de fapt, și având a ține seamă de 700 bănci populare cari funcționează, n'am putut prescrie reguli cari ar descalifică pe cele mai multe dintre acestea. Am avut grijă ca nu, căutând a face mai bine, să stricăm ceea ce este bine și să avem a ne impută descalificarea unui mare număr de bănci, ce suntem fericiți de a vedé în ființă.

Am fost însă cevă mai riguroși la capitolul III, unde ne ocupăm anume de băncile populare sătesci, cari ar fi permise să lucreze cu Casa centrală.

Acestora le-am impus condițiuni, cari le apropie în câte-va puncte de tipul Raifeisen. Pentru a îndrumă cu încetul societățile cooperative de credit pe această cale, am prevădut, la art. 19, acordarea chiar a unei prime băncilor cari vor fi basate pe principiile următoare: răspunderea nelimitată și solidară a membrilor, constituirea unui fond de rezervă din cel puțin 50% a beneficiilor anuale și interdicerea de a se împărți vre-odată acest fond între membrii societății; în fine, gratuitatea administrațiunii.

N'ar fi cuminte ca din capul locului să pretindem ca populațiunile noastre agricole, atât de lipsite încă de cultură, să ajungă pentru organizarea băncilor lor, acolo unde au ajuns numai un număr limitat de comune în părțile cele mai civilizate ale Germaniei. Să ne mulțumim și să fim fericiți de ceea ce s'a putut face și de ceea ce se va mai face în aceeași direcțiune; să ne mărginim la observarea principiilor puse în proiectul de lege presintat, principii îndestulătoare spre a asigura mersul regulat și prosper al acestor aședăminte. Să așteptăm de la timp întărirea spiritului de solidaritate și de încredere reciprocă în așa grad, în cât «răspunderea nelimitată și solidară a membrilor» să fie pusă la basa unor asemenea societăți. De o cam dată această răspundere ar speria pe locuitorii satelor, ar speria și mai mult și cu mai drept cuvint pe locuitorii orașelor, și ar oprî formarea de societăți cooperative.

Totuși, atât trebuie să fim de preocupați a stabili la sate spiritul de solidaritate, în cât, pe lângă prima de la art. 19, am mai prevădut la art. 31 încă o favoare, cu totul specială, pentru societățile ce s'ar formă pe basa răspunderii solide și nelimitate, fără preocupare de împărțire de beneficii între membrii, și numai pentru înlesnirea și ajutorul comun și reciproc.

Articolul 31 prevede că atunci când cel puțin 20 gospodari dintr'o comună, având destulă avere spre a merita un anume credit, se asociază pe basa răspunderii solide și nelimitate și hotărăsc ca toate beneficiile ce le vor realisa, să le depună la un fond de rezervă, ei vor puté primi de la Casa centrală capitalul trebuincios spre a începe operațiunile, mai înainte de a-și fi format ei înșiși un capital prin vèrsări lunare.

Cine cunoște țărâניה noastră și starea ei materială, înțelege că dispozițiunile art. 31 ies din firea lucrurilor. Țăranul nostru are adesea avere, pământ, vite, case, unelte agricole, dar bani puțin; căci tótă lumea alérgă după banul lui: cârciumarul, arendașul, proprietarul mare, fiscul. Dar țăranul e bun platnic, mai bun de cât tóte cele-lalte clase ale societății.

Ne aducem aminte că prin 1887 opozițiunea de pe atunci por-nise o campanie din cele mai violente în contra Creditului agri-col; ea susținea că toți banii împărțiți în împrumuturi la țărani, căci pe atunci Creditul agricol lucră mult mai larg de cât astăzi cu țărănimea, erau perduți; că cele 16 milioane pe cari Banca națională le pusese în scototela țării, ei desființară Creditul agricol, cum eră pe atunci, îl refăcură după cum este până astăzi, și lichidară afacerile vechi.

Cât-vă timp dupe acesta, cei cari făcuse acesta campanie ve-niră la putere și, fiind-că greșelele din opozițiune se plătesc la guvern, din nenorocire în socotela țării, ei desființară Creditul agricol, cum eră pe atunci, îl refăcură după cum este până astăzi, și lichidară afacerile vechi.

Ei bine, cu ocașiunea acestei lichidări, se dovedì că nu eră desastru nicăeri; toți țăraniî plătiră; Stătul nu perdù nimic; Banca Națională nu perdù nici un ban. Dacă s'a perdut ce-vă, nu din capital, ci spre îpuținarea beneficiului unui an, perde-rea n'a venit de la țărani, ci de la speculanți, de la albăstrimea de prin sate.

Deci, în deplină cunoscință de starea țării și a țaranului, se pôte permite, când se solidariséză cel puțin 20 de gospodari re-lativ avuți, a li se face un credit de câte-vă miî de lei, cu care să începă operațiunile băncii lor sătesci.

Avem chiar credința că aceste bănci vor deveni cele mai so-lide din tôte, căci vor fi întemeiate pe răspunderea solidară și nelimitată în tôte operațiunile, și vor pune la rezervă tôte be-nificiile lor. Se pôte însă ca mult timp nici una să nu se con-stitue în asemenea condițiuni; răspunderea solidară și nelimitată sperie; când însă vor ajunge să se formeze, va trebui să fim fericiți de a le da concursul nostru, căci atunci se vor aședă a-devăratele base ale mutualității.

Venim acum la partea proiectului prin care se înființéză *Casa centrală a băncilor populare*.

Simțind trebuința acestei Case centrale, atât spre a controlă neîncetat băncile populare, cât și spre a le veni în ajutor cu creditul și cu mijlocele sale, ne-am gândit că nici o instituțiune n'ar puté răspunde mai bine la această menire de cât Creditul agricol. Titlurile ce-î dau această menire sunt următoarele:

Creditul agricol dispune mai întâiu de un capital însemnat, 20 milioane. Nu este lesne de a formă o Casă centrală nouă a-vând un asemenea capital. Acest aședămint va avé dar de în-dată, și mijloce proprii spre a veni în ajutorul băncilor populare, va găsi cu înlesnire și credit la Banca Națională, când, precum e cert, mijlocele sale nu-î vor fi de ajuns.

Apoi Creditul agricol lucréză de *două-deci* și *două* de ani cu poporațiunile agricole, le cunósce, scie și modul de a trată cu dînsele, și măsurile de luat pentru ca banii ce li se împrumută să fie înapoiati.

În fine, Creditul agricol dispune de o organizare ce se întinde peste tötă țara și, pe lângă agenții săi proprii, dispune și de funcționarii de control ai ministerului de finance, iar după proiectul de lege, va dispune și de parte din personalul didactic.

N'am puté dar închipui un aședămint mai apt, atât spre a se informă despre creditul ce merită fie-care bancă populară și

chiar fie-care debitor al acestor bănci, cât și spre a exercita asupra lor o supraveghiere și un control neîncetat.

Pentru ca Creditul agricol să p^otă îndeplini și însărcinarea de Casă centrală a băncilor populare, a trebuit să se facă diferite modificări și adause la legea sa constitutivă.

Mai întâiu i s'a dat dreptul să acorde împrumuturi băncilor populare sau să le scomezze efectele și, spre a-și mări mijlocele, să reesomezze, de preferință la Banca Națională, portofoliul lor.

După legea astădi în vig^ore, consecința a campaniei de o pozițiune despre cari vorbiam mai sus, Creditul agricol nu p^ote să se împrumute de cât cu trei milioane cel mult, în condițiunile prescrise de articolul 41 al legii de la 2 Iunie 1892. Acastă resursă este atât de slabă, în cât nu ne putem gândi a da Creditului agricol atribuțiunea de Casă centrală a băncilor populare, fără a-i înlesni mijloce mult mai largi.

Astădi Creditul agricol își are tot capitalul și rezervele întrebuițate în împrumuturi agricole, pe cari nici vorbă nu p^ote să fie de a le îpuțină. A face acesta ar fi a causă un mare r^eu imediat, în vederea unui bine viitor. Numai cu timpul, când băncile sătesci vor prinde mai mare putere, împrumuturile agricole făcute direct la Credit se vor îpuțină în mod natural, spre a fi înlocuite cu împrumuturi făcute la acele bănci și scomezate la Credit; dar și atunci resursele trebuinciose vor trebui să fie mai mari decât cele 21 de milioane de cari dispune Creditul; căci dacă acestea ar fi fost îndestulătoare pentru țară, nu mai eră nici o trebuință să se înființeze bănci populare.

Trebue să ne așteptăm dar cât-vă timp după înființarea Caselor centrale, să vedem urcându-se scomezul ei în efecte ale băncilor populare, la 5 și chiar la 10 milioane, și cu timpul mai mult, ceea ce ar îndoi și întreii acțiunea bine-făcătoare a acestor aședaminte.

Experiența ne spune că acest fapt nu trebue să ne îngrijescă câtuși de puțin. Dacă nici Banca Națională, nici Creditul agricol n'au perdat nimic până la 1892, când aveau a face numai cu împrumuturile contractate direct cu țaranii, cum s'ar put^e admite o pierdere acum, când Casa centrală va av^e, peste răspunderea personală a împrumutului, și garanția băncii populare ca girantă? Și negreșit, Casa centrală nu se va mulțumi pe gir; dispun^end de un aparat imens de control, ea va cercetă și mai de aproape de cât în trecut împrejurările fie-cărui împrumut.

Articolul 19 al proiectului stabilește că beneficiile neto realizate de Creditul agricol din operațiunile sale cu băncile populare, nu vor fi întregi dobândite pentru dînsul. Am introdus aci, și la Creditul agricol, ce-vă din principiile mutualității: numai 4% din aceste beneficii vor fi atribuite Creditului; 60% se vor întorce băncilor sătesci sub două forme; 30% se vor v^ersă la «fondul de rezervă al băncilor populare» și 30% se vor împărți ca primă, după cum am arătat mai sus, între acele bănci populare, cari vor fi constituite pe basa unor principii mai înalte.

Pentru ca Creditul agricol să p^otă răspunde mai bine menirii sale de Casă centrală a băncilor populare, am cređut că trebue să-i întărim administrațiunea în diferite moduri.

Întăiu am înzestrat-o cu un consiliu de administrațiune; fiind dat modul cum se formeză acest consiliu, trebue să sperăm că

va fi la înălțimea chemării sale. Numit parte de guvern, parte de cele mai serioase instituțiuni economice ale țării, va avea autoritatea cerută spre a croi temeinic din capul locului relațiunile dintre Casa centrală și băncile sătesci. Atribuțiunile administrative și de control ale consiliului sunt enumerate la art. 22 în așa mod, în cât nimic din ce se atinge de relațiunile dintre Casa centrală și băncile sătesci să nu se facă fără decisiunea și controlul său. Fiind însă că răspunderea constituțională pentru toate faptele administrațiunii tot asupra ministrului resortului cade, a trebuit să prevedem că acel ministru are dreptul de *veto* în ceea ce privește hotărârile consiliului.

Al doilea ajutor ce-l dăm administrațiunii, spre a 'și exercita supraveghierea și controlul asupra băncilor populare, este de a dispune nu numai de toți agenții ministerului de finance, ci și de ai ministerului instrucțiunii publice.

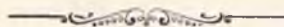
Dreptul de control îl dăm chiar și Băncii Naționale, în consecința creditului ce ea acordă băncilor sătesci, prin mijlocirea Creditului agricol.

În fine, al treilea ajutor este dreptul de a numi doi inspectori, special însărcinați cu neîncetata inspectare a băncilor populare.

Acestea sunt dispozițiunile ce alcătuiesc proiectul de lege, ce are de scop a feri de pericole instituțiunile cele mai bine-făcătoare pentru poporul român, a le mări numărul și a le da mai multă putere în menirea ce au de a ridica populațiunile rurale.

Corpurile legiuitoare le vor studia și aduce toate îmbunătățirile ce vor crede de cuviință, fără a perde însă din vedere că situațiunea cere hotărâri urgente.

Ministrul financelor, E. Costinescu.

I A R B A M A R E

(*Inula helenium*)

Este o plantă de 1—2 metri de înălțime ce crește prin pădurile noastre, și prin locurile umede, cu o rădăcină grosă, cărnoasă cafenie pe din afară, albă pe din năuntru, și cu un miros pătrunzător. Cu foi mari, dințate pe margine, flori galbene, așezate la virful plantei. Se întrebuințează numai rădăcina de la această plantă, care dacă se usucă devine cenușie de un miros plăcut, ce se apropie de vioarele sau de iris, și de un gust acru și amar. Infloresce în Iulie și August. Rădăcină de iarbă-mare se găsește dese ori în piață, pe la femeii, de vinzare, fiind căutată pentru aroma ei, și pentru afumat în casă; cu toate acestea această rădăcină a fost întrebuințată și cunoscută, din timpurile cele mai vechi, pentru a combate diferite bôle.

Astăzi s'a constatat deja, că principiul ce conține rădăcina de iarbă-mare e foarte folositor la bólele de plămîni.

De curînd dr. Korab din Paris, a pus în aplicare principiul extras din rădăcina de iarbă-mare, numit: «*helenină*» și a constatat că dă rezultate admirabile; ast-fel calmază tusea, ușurează scóterea flegmei și respirația, distruge agenții patogeni, grăbesce vindecarea regiunilor ulcerate, măresce pofta de mîncare și dă putere bolnavului, este deci medicamentul cel mai ales în contra bronșitelor cronice și în contra *ofticeii*.

Dr. Pillatte din Paris, în tesa sa a dat la lumină proprietățile microbicide ale heleninei. Se póte da globule de helenină ale d-rului Korab de la 3—6 pe ȕi.

Rădăcina ei totuși, este tot așa de bună ca și principiul care s'a extras din ea, dată sub formă de cęi sau de fertură de rădăcină în dosă de 15—30 grame rădăcină la 1.000 grame apă, ca întăritor și excitant, înlesnind scóterea flegmei, a sudorei și a urinei, dă putere stomachului slăbit și înlesnesce mistuiala, foarte bună prin urmare la *tusă cronică* și la *oftică*.

Ceaiul de rădăcină amestecat cu apă ruginită, e foarte bun contra lipsei de sînge, iar fertura de rădăcină care e puțin acră, se póte întrebuiņa la spălarea rănilor, ulcerilor bólelor de pele și în contra riei.

Dr. Constantin An. Macri.

Folteacel-Covurluiu.

Cleiu de lipit spărturile la vasele de lemn. — *După cum se scie, vasele de lemn și în deosebii bușile, lutóiele, vedrele și alle lucruri, capetă une-oră crăpături și găurele. Un cleiú foarte trainic dobîndim, dacă topim împreună într'un vas, pe cărbuni aprinși și anume: 6 părți unsóre de porc (untură), 4 părți sare și 3¹/₂ părți cęră, adăogënd în urmă 4 părți cenușă cernută, de fag. Cleiul ast-fel preparat, se aplică în stare caldă. Prisosul se păstrěză la un loc uscat, într'o sticlă sau alt-cevă. Pentru a-l puté întrebuiņa, ajunge să-l încălđim mai întăiú. Crăpăturile se pot astupă și cu un amestec din 2 părți seú, tot atât ceară și o parte praf de marmură. La crăpăturile mai mici se póte aplică chiar și numai seú, care se presară cu ciment mărunt, sau cu cenușă.*

Cuartierul Măriei Sale Domnitorului la Poiana.

ORDINEA

Nu cred să fie om căruia să nu-î placă ordinea. Cui nu-î place să vadă în casă toate lucrurile puse la locul lor? Cui nu-î place ca toate trebile dintr'o gospodărie cât de mică, orî-cât de mare să mîergă în ordine, să mîergă strună una după alta, după rînd și fără încurcătură? Cui nu-î place ca sculându-se dimineața să-și găsească hainele puse după rînd așa cum îi trebuie ca să se îmbrace? Ce admiră lumea ca frumos și plăcut și regulat, când vede defilând o armată, decât ordinea pasului, ordinea în mișcări? Ce admiră cine-vă la un șir de colone în arhitectură, decât ordinea?

Și din ordinea în lucruri și în fapte rezultă și ordinea în gândire. Din ordinea în gândire rezultă ordinea în judecată, ordinea în faptele omenesci, ordinea în conduita morală.

Ordinea este drumul către fericire, ordinea este drumul sigur și singur către fericire.

Ordinea este baza educațiunii morale.

Se cere să se facă în școlă educație copiilor; dar a face educațiune înseamnă a-î deprinde cu ordinea.

Ordine este și trebuie să fie nu numai în înșirarea lucrurilor și a faptelor ci și în rînduirea datoriiilor și a simpatiilor.

Trebuie obicinuiți copiii să dea respectul cuvințios acolo unde trebuie; să și împartă simpatiile acolo unde să cuvine. Să respecte pe cei ce trebuie respectați și să nu înceteze, orî să nu pîrđă prilejul de a-și arătă respectul. Să simpatizeze cu cel ce se află în durere și cu cel ce este în suferință și cu cel inocent și să desaprrobe și să deplîngă pe cel rătăcit.

Dar lucrurile acestea trebuie să se scie că nu cad numai în sarcina școlii și a învățătorului.

Învățătorul este numai un loc-țitor al părinților. Învățătorul vine numai în ajutor părinților să îndeplinescă ceea ce nu pot ei.

Dacă părinții ar fi ómeni îndestul de luminați, atunci învățătorul ar trebui să se conformeze cu preceptele lor în educațiunea copiilor; și să obicinuască pe copii a îndeplini ăsele părinților.

Dacă părinții sunt, însă, mai puțin luminați decât învățătorul atunci învățătorul trebuie să fie principalul, el trebuie să dicteze, el să dea preceptele; iar părinții să fie ca nisele ajutători ai lor, ajutători cari să supravegheze, când copiii sunt cu dânșii, să îndeplinescă povețele date de învățător.

Dar cum se face educațiunea? Cum se învață ordinea?

Se pôte óre învăța ordinea numai cu spusul din gură? E destul óre numai a vorbi orî a tocă césurî întregi copiilor, ce trebuie să facă și cum să se pörte?

Nu.

Nu e destulă numai vorba. Trebuie și vorba, dar trebuie fapta, și mai ales fapta, și încă fapta repetată și iar repetată.

Ca să înveți un cal a merge în buestru trebuie să-l pui să umble multă vreme numai în buestru.

Ca să învețe cine-vă a cânta în vióră, nu e destul să se uite la uu maestru care cântă din vióră; nu e destul nici ca maestrul numai să-î explice cum să cânte în vióră; ci trebuie ca el însuși să cânte, adecă să se exerciteze să cânte, și încă să se exerciteze cât se póte mai mult, adecă să se exerciteze până ce va puté cânta cum trebuie.

Cu exercițiū se învță ordinea

Obicinuesce pe copil când trece pe ușă orī când ese pe pórtă să nu le lase deschise și să le închidă cu băgare de sémă, și orī când or scăpă din vedere de a lăsà deschis, nu e destul numai să-î spuī că a lăsat deschis, ci trebuie ca pe loc să-l întorci înapoi să închidă, și să-l întorci înapoi orī de unde ar fi și orī cât de grăbit ar fi. Dacă nu-l vei întórce orī de unde ar fi, și dacă-l vei întórce în tot-deauna, atunci își va dice în mintea lui: *se vede că e mare nevoie ca să închidem*, orī cel puțin va dice: *trebuie să închid căci alt-fel nu scap; mă întórce de orī unde voiū fi*.

Orī-ce or dice, însă și orī-ce-or gândi, rezultatul este acelaș, rezultatul e că se va obicinui să nu mai lase ușa orī pórtă deschisă, ci le va închide și încă le va închide cu băgare de sémă fără să le izbésacă orī să le strice.

Dar acésta este numai o pildă.

Nu numai cu ușa orī cu pórtă trebuie făcut așa, ci cu tóte.

Așa se învță ordinea.

Așa se face educația.

Trebuie răbdare și stăruință, da; dar fără ele nu se póte.

Th. D. Sperantia.

Care viță americană este mai bună pentru reconstituirea unei vii?

ată o cestiune de cea mai mare însemnătate și asupra căreia orī ce podgorean trebuie să fie pe deplin lămurit înainte d'a proceda la reconstituirea saū plantarea din nou a viei sale.

În țara noastră sunt mai multe feluri de vițe americane rămase în ființă ca cele mai bune, însă tóte aparțin la două specii, două némuri: Riparia și Rupestris, amândouē ușor de recunoscut după foi, lemn și rădăcini.

Riparia are foile în genere mari și mai cu sémă la varietatea Riparia Gloar de Montpellier, mai lungi decât late, netede și verđi închis pe fața de de-asupra și d'un verde spălăcit pe fața de dedesubt, cu 3—5 dinți mai eșiți pe margine și dintre cari

cel din vîrf este mai mare, avînd asemănare foile acestea cu ale laurului ce crește pe maidanuri său și cu cele tinere de dovleac; cîrdele său jîrdele aũ o colîre roșcată deschisă în tîmna, sunt lungi, cu nodurile depărtate între ele de 0,25—0,30 c. m., de formă aprîpe rotundă, cu lemnul slab, ușor de tăeat și cu măduvă multă; iar rădăcinile sunt subțiri, ațîse și numerîse.

Rupestris are foile micî, aprîpe rotunde, dîr vîrfu este mai pronunțat, pe margine cu dînți aprîpe egali, în cît nu face nicî o adîncătură mai mare în fîie, cu limbul său lama foii îndoită în formă de sgheab, cu fețele netede și cu aspect metodic, sîmîenă cu foile plopului și chiar cu ale zarzărului. Cîrdele are fața și mai roșcate ca la ripariu, cu nodurile apropiate între ele, aprîpe ca la vițele nîstre și asemenea în formă, cu lemnul tare, greu la tăeat, cu măduvă puțînă, dă lăstaru mulți în timpul vegetativ în cît sîmîenă unei tufe; rădăcinu are puține, tot ațîse, însă grîse-puternice și de colîre roșcată.

La noi — de o cam dată — mai fiintîeză în cultura mare pentru port-altoiu un corciũ — Hybrid — eșit din împerecherea Rupestrisului cu Aronvon, o viță Europeană și care are însușirile pîrinților, ușor de recunoscut pe foii și lemn, care se asîmîenă cu vițele nîstre și cu rupestris, și în fine chiar dacă ar fi vorba de alte vițe americane pentru port-altoiu și cari spre a fi acceptate de bune, trebuie să aibă sîngele, său de pîrinte: Ripariea său Rupestris, cestiunea ce vrem să lămurim nu se complică de loc, fiind-că tîte acestea se pîrtă la fel ca și specia americană din care provine față de pămînt, în cît sciind care din aceste douî nîmuri este mai bune pentru pămîntul ce avem de plantat, vom sci și pentru Corci (1).

Ripariea convine său este cea mai bună de plantat în pămînturile afinate, adînci, grase și revene cum este pe luncî, pe câmpie și chiar pe pîlele cîstelor, pentru că rădăcinele acestî plante fiind numerîse și subțiri nu se duc adînc în pămînt, ci se împrăscie la suprafață spre a-și sugî hrana și apa necesară traiului și desvoltării lor.

Rupestris este mai bună pentru terenurile tarî petroșe, uscate și chiar sîrace cum sunt locurile de pe vîrfu delurilor, platurî ridicatî uscate, cîste repeđi spîlate de ploii, bine înteles că merg bine și în terenurile arătate pentru Ripariea, însă comparativ rupestrisul vegetîeză mai bine în locurile specificate pentru el și prin urmare profitul nostru este să plantăm pe loc aceea ce-î convine mai bine.

Dacă de altă parte luăm în considerație cele ce ne spun învîțații, care a vîđut locul pe unde cresc aceste vițe în America, cîpîtam și mai bine întărire asupra celor spuse: Ripariea fiintîeză numai pe locurile jîse, țîrmurile riurilor, marginea lacurilor și a ocînului; iar Rupestris nu se întîlnesc decăt pe

(1) Acestea în mare parte sunt mai puțîn rezistenți la filoxeră și nu trebuie să-î acceptăm de bunî decăt pe cei cultivați în pepinierile statului.

piscuri, coste 'nalte ŝi repeŝi, precum ŝi pe platourii cu climă secetosa.

Reu fac podgorenii că, la plantarea unei vii cu via altoită, pun port-altoii fără să ŝina sema dacă convin sau nu pentru terenul ce are. In trecut s'a făcut multe greŝeli de felul acesta ŝi ale căror consecine se resimt acuma prin ingalbinela sau clorosarea viei ŝi ar urma să servesca de invatura; cu tote acestea ŝi astaŝi mi-a fost dat să ved cu ochii cum proprietarii fruntaŝi, cu tta povaa ŝefilor de pepinierii asupra port-altoiului ce trebuie să planteze pe locul lor, ei ŝin la ce sciu ei, la Ripariea.

Fără indoela că Ripariea este minunat de bună la locul seu, d'asemeni ŝi cu Rupestris; insă a plantă una in locul ce convine celei-lalte este de condamnat.

Să se ceră in tot-deauna povaa ómenilor de specialitate, să se caute chiar a se vede plantaiunile vechii in timpul vegetaiunii, cerend desluŝiri; numai procedând ast-fel se pote intocmi o vie trainică ŝi sanatosa.

D. Rădulescu.

ŝef de cultură pe Dom. Cor. ŝegarcea.

Socotela gospodăriei, s'o ŝii, satene, tovaraŝie cu nevasta.

— Eu unul, me păzesc, domnule invator, ca de foc, să nu cum-vă să me afle nevasta când am parale; c'atunci n'are altă grije, decat cum să me descânte tta ŝiulica; ba că-i trebuie in casa asta, ba ceea, ŝi tot mereŭ, ca să-i dau parale; pe când numai Cel de Sus, scie cu câtă muncă ŝi strădanie, mai poi agonisi astaŝi, un ban, doi.

— Ei bine, dar scii d-ta, bade Andrei, că tocmai trebu-buŝora asta, de care te laudi, e de cele mai de multe ori pricina, care te aduce in stare să te tanguesci, că duci lipsă, când de unele, când de altele ŝi te miri cum de alii mai nevoiaŝi decat d-ta, o duc mult mai bine ŝi li-i casa indes-tulata?

He, bădică! Când ai sta să-i numeri, sunt pe lumea asta muli de-al de d-ta; ómeni de alt-fel, vrednici ŝi cinŝtii, dar care au insă cusurul că nu vor să-i scie nevestele, cum iŝi invirtesc ei afacerile gospodăriei ŝi mai ales se fac foc de

mânie, dacă cum-vă acestea le cer parale, pentru trebuințele casei, în cât e vai de capul lor, când ajung la așa ce-vă. Multe dintre ele, ca să scape de vuet și gâlcévă, caută tot felul de mijloce, luându-î cu vorbă bună, mai ales când îi vîd în tóne vesele. Altele însă, tac frumos și-și fac venituri lăturalnice, ne știute de bărbați, vîndînd oue, puî, smîntîna, brînză, unt și câte altele, de pe care o femeie gospodină pòte prinde o para, doue. În fața bărbaților, asemenea femeii, se arată că duc lipsă; pe când îndosite de ei, își fac tóte chefurile, lăsându-î ast-fel să ducă lipsă și să se mîngâie cu banii, pe care ele îi socotesc mereu că au și nu vor să le dea. Copiii vîdînd și înțelegînd cum se petrec lucrurile în casă, încep și ei să facă ceea-ce vîd că face mama lor; așa că nu e lucru de mirat, dacă la urmă se aleg nisce stricați și gospodăria nu saltă de loc. Ce fel de traiu, eră bunăoră și-n casa lui Constantin Moraru, Dumneđu să-l erte și ce s'a ales în urmă de tótă gospodăria lui?!

Și câte de alde astea, nu cunoscî și d-ta, dacă stai numai să te gîndesci.

Nu vorbesc de căsniciî de acelea, unde bărbatul e în stare să dea pe rachiû și cel din urmă ban de leturghie; și e în stare pentru rachiû să iea și bucățica de hrană, din gura copiilor, căci în casa aceea... Dómne feresce!?

Mé gîndesc de o cam dată numai la gospodăriile acelea, unde soții sunt cumpetați și harnici, însă fiind-că nu-î încredere și înțelegere între dinșii, tot în zadar le merg treburile; innótă, cum am đice, în potriva apei.

Nu-î vorbă, că până la un loc, ai dreptate, bade Andrei, anume că banii să-î ție numai bărbatul; dar odată cu acesta, nu trebuie să lipsescă încrederea și buna înțelegere între soți. În felul acesta, tocmai e fórte bine pentru sporul gospodăriei, ca banii de cheltuială, să stea numai în mâna bărbatului, așa că în orî-ce vreme el să-și pótă da sémă de cheltuielile ce trebuie de făcut și cum pòte să le împace, față cu veniturile ce are. Atât numai, că nu trebuie să ție banii în pungă, orî să-î dea pe alte lucruri, pe câtă vreme traiul în casă suferă, iar la urmă să amărască traiul nevestei, cu tot felul de cicăleli, dacă lipsesc multe din cele ce trebuie.

— Adecă, d-le Invetător, cam ce venituri până la atâta își pòte face o femeie?

— Dómne, bădică Andrei, dar o femeie vrednică, e în stare să aducă gospodăriei venituri, care de multe ori întrec pe ale bărbatului.

Ia gîndesce-te numai câte nu are la îndămîna o asemenea femeie, și câtă economie și venit nu aduce gospodăriei, folosindu-le numai cum trebuie. O târgovetă, nu pòte duce casa o đî măcar, fără să nu scótă bani din pungă; pe când o sătencă gospodină, e în stare să ducă rostul casei, cu îndestulare și câte o săptămîna încheiată, fără să cheltuiască

măcar o para. Păcat numai, că multe din sătencile noastre, nu știu să prețuiască în de ajuns, toate mijlocele de trai, ce le au la îndemână! Inchipuesce-ți că dacă nu le-ar avea, ar trebui să le cumpere; prin urmare toate acestea prețuiesc parale și gospodinele ar trebui să fie tot cu aceeași economie și cumpătare cu ele, ca și cu banii sunători.

Ce crezi d-ta, o femeie vrednică, e în stare să sature pe toți din casă numai cu o grăină, o și întrégă, și să-i mai rămâie ce-vă și pe a doua și. Unde mai pui încă, că făcând bucate bune și pline de sațiu, îi vezi pe toți ai casei sănătoși și voinici.

Dar nu numai la hrană ci și la îmbrăcăminte, de pildă, o femeie poate face mare economie, dacă țese pânză de bumbac ori de in și cânepă, asternuturi, lăicere; cose cămăși și toate cele trebuitoare în casă, pe cari le poate face o femeie. Și cât e de mândră, Dămine, o locuință îmbrăcată numai cu țesături și lucruri de casă; par'car fi o grădină înflorită nu altă-cevă!

Păstrând ori-ce haină curată și cârpind-o îndată ce se rupe unde-vă, nevasta îi mai prelungesce traiul încă pe jumătate din cât a ținut, și la urma urmei o preface și mai scote din ea vre-o hăinuță pentru vre-un copil, ori alt lucru trebuincios la gospodărie și cu asta scutesce banii cu care ar trebui cumpărate acele lucruri. Asemenea venituri și economii e în stare nevasta să aducă în toate afacerile gospodăriei unde-i amestecată și care numai de nebagat în sémă nu sunt.

Mai mult încă, după cât o cunosc, nu cred că te plângi cum-vă, bădică Andrei, că lelea Ióna d-tale ar fi mai pe jos.

Ei bine, când bărbatul unei asemenea femei nu-i ascunde nimica, ci îi lămuresce la cât se urcă cheltuelile și veniturile gospodăriei, și să sfătuiască cu dinsa asupra celor ce trebuie de făcut, firesce, că numai rău nu poate să mergă gospodăria lor.

Pe Vasile Melinte, nu-l mai scia cât e lumea, biata nevestă-sa, cum își învârtia treburile și numai ce s'a pomenit într'o și așa ca din senin, că vine portărelul și-i sechestră și-i vinde toate lucrurile din casă de umblă săraca bocindu-se cât ține satul. Ce eră la mijloc? Cum eră obiceiul lui Vasile, fără să pomenescă măcar nevestei, să 'ncurcase la Șmil Leiba, cu nisce bani, ca să-și cumpere o căruță cu cai, așa ce-vă și ba că o face, ba că o drege, până ce la urmă l'a bătut jidanul la tobă.

Să fi știut ea de la început, crezi că lar fi lăsat să-i încurce mințile cămătarul de jidov!?

Mult face la casa omului, dacă la începutul anului soții își socotesc veniturile ce au să le aibă în timpul aceluși an și se chibzuiesc asupra cheltuielilor mai însemnate ce vor să facă, față cu acele venituri; căci ori cât s'ar schimba mai târziu, felul acestor socoteli, tot e un drum hotărât și nu merge traiul vieții așa în bobote, după bătaia vântului. După

acésta în fie-care ȃi trebuiesce însemnat, cât s'a câștigat și cât s'a cheltuit, întru cât numai așa se póte ține firul lucrurilor cât mai din scurt.

Omul cuminte se gândește și pentru ȃiua de mâine și de aceea e bine ca banul ce prisosese în fie-care ȃi să fie pus deoparte, pentru un cas de bôlă, sau alte cheltueli ne așteptate, ce ar căde asupra familiei. Și cum s'aũ înființat acuma băncile astea sătesci, depunênd acolo aceste economii, nici nu scii când te pomenesci cu o sumă mare adunată; povestea ceea: «Pic cu pic se face lacul».

Vorbind de cheltueli ne așteptate, 'mi-am adus aminte și de acelea cari pot fi mai mult sau mai puțin înlăturate, cum bunăoră sunt acelea de plăcere, pe cari gospodarii se cred datori să le facă pentru alții ca, botezuri, cununii, daruri, mese, petreceri s. m. d. La tóte acestea, omul trebuie să se chibzuiască, gândindu-se mai întâiũ la nevoile sale și apoi la plăcere, căci pe mulți tocmai trebușóra asta îi dărâmă cu totul.

Și pentru ca tóte afacerile gospodăriei, să mérgă bine și să se înlătore multe vinturi rele ce ar puté căde asupra ei, e nevoie dar de încredere și bună înțelegere între soți, adecă nevasta să nu pândescă numai punga bărbatului, ci să-i fie tovarășă la sfat și la muncă; iar bărbatul să nu uite nici odată vorba veche: «*La ori ce trebă, mai întâiũ și-ntâiũ, de nevastă te întrébă*».

— D'apoi de, drept grăind, rău nu e ceea ce spuĩ d-ta, Domnule Invêțetor, ș'oiũ să încerc și eu cu ajutorul lui Dumneđeu. Să ved ce o ȃice nevasta când i-oiũ spune.

— De rău sciũ că n'are să ȃică, numai Dumneđeu să-ți ție gândul, bade Andrei, și ai să ajungi curind, pildă bună în tot satul.

N. Moga.
Mircesci-Vaslui.

Din trecutul creștinismului (După „Viațile Sfinților“).

Sră pe vremea Impêratului Teodosie cel Mic. În al 38-lea an al domniei acestuia, se răspândise credința greșită că morții nu vor mai învia. Și se întinsese acéstă de suflete pierdătoare eresie așa de mult, în cât chiar unii din episcopi se molipsiseră de ea. Impêratul, nesciind ce să credă, fu tare cuprins de mâhnire. Indelung chibzuitu-s'a el, cum ar puté să se lumineze și să nu-și piardă sufletul cređend greșit. După ce s'a desbrăcat de tóte podóbele-ĩ impêrătesci și după ce posti o ȃi, cu lacrimi ferbinți, cădênd la pămînt, se rugă lui Dumneđeu ca să-ĩ arate calea adevăratei credințe.

Rugăciunea făcută cu credință și cu inimă curată mult pótel

Dumnezeu, pentru smerenia lui Teodosiu și a altora, s'a îndurat și i-a scos din nedomirirea în care se aflau. Iar acesta s'a întâmplat în următorul chip :

Un mare bogătaș din Efes, după a lui Dumnezeu purtare de grijă, se vede, apucatu-s'a să-și clădească o casă. Pe una din proprietățile sale se află o mare peșteră. După sfatul ziditorilor, hoțari să-și scotă de-acolo piatra de clădit. Dis și făcut! Lucrătorii, însă, săpând din ce în ce mai adânc, dădură de o piatră mare pe care n'o băgară de seamă că eră chiar la ușa peșterii. Aci se aflau, după vremea Impăratului Deciu, 7 tineri adormiți.

E în deobște cunoscut cât a gonit biserica creștină acest crud împărat. Mulți își plătiră cu viața, credința lor creștinescă! Și iarăși, mulți își dobândiră cununa de martir pe vremea acestui cumplit ucigător de creștini.

De frică să nu cadă în mâinile lui, o grămadă de creștini își vindeau averile, le împărțiau săracilor, după povața sfintei Evanghelii, își căutau să-și scape viața retrăgându-se în păduri și peșteri.

În acest timp, 7 tineri din Efes și anume: Maximilian, Ianolih, Martinian, Dionisie, Exacustodion, Constantin și Antoniu, — a căror amintire, biserica noastră o serbeză la 22 Octomvrie, — dându-și averile săracilor, s'au retras în peștera de care pomeniserăm și acolo se rugau lui Dumnezeu ca să le ia sufletele înainte de a căde în mâinile prigonitorului.

Deciu n'ajunsesse cu gona împotriva creștinilor până în Efes. Dar nu trecu mult și începă și acest oraș să fie cercetat și creștinii să fie uciși în cele mai grozave chinuri. Nu scăpară de morțea năpraznică nici cei retrași prin peșteri și pustiū. Toți cei fugiți fură căutați. Între aceștia se aflau și cei 7 tineri ale căror nume le pomenirăm. Porunci după porunci a dat ca să-i aducă înaintea lui, spre a-i jertfi idolilor păgănesci. Și mult străduitu-s'au cei trimiși ca să-i găsească; dar și mai mult s'a supărat Impăratul, când omenii săi i-aduc vestea că cei 7 tineri au fost găsiți morți într'o peșteră. Imediat a dat poruncă ca să s'astupe c'o piatră ușa peșterii. Și aceasta fu piatra de care dăduseră lucrătorii bogătașului din Efes, care doriă să-și facă casă pe vremea lui Teodosiu cel Mic.

Cele petrecute, în timpul lui Deciu, cu cei 7 tineri, cu a lui Dumnezeu orânduire, se petrecuseră. Dumnezeu, care scie toate, și cele trecute și cele viitoare, cunosceă eresul care se va nasce pe timpul lui Teodosiu, scia de asemenea rugăciunea ferbinte pe care acesta i-o va adresă și ca un părinte bun voia să i-o împlinescă.

De aceea adormise în acea peșteră pe cei 7 tineri, pe vremea lui Deciu. Acum eră tocmai timpul ca cele puse la cale de A Tot-Puternicul să se împlinescă. Eresul despre neînvierea morților se lățise. Teodosiu îl rugase cu lacrimi ferbinți să-i arate adevărata credință; eră deci tocmai momentul pentru a săvârși minunea și a scote pe creștinii de pe calea rătăcită.

Cu a sa nemărginită putere învie pe cei 7 tineri din Efes. Aceștia crezură pentru un moment că s'au deșteptat dintr'un somn adânc.

(Sfârșitul în No. viitor).

Ierom. Eftimie Georgescu.

Mănăst. Ciolanu. Buzău.

DESPRE CARIERE

Credeți că merită să faceți o scurtă dare de seamă pentru cititorii «Albinei» asupra cărții părintelui P. Chr. Elsenhans «*O cărticică despre cariere.*» Informații pentru copii și fete din ori-ce clasă socială despre instruirea, cheltuielile și perspectivele în diferitele cariere. Stuttgart 1901.

Autorul motivează publicarea cărții sale pe împrejurarea, că relațiile de trai și câștig s'au modificat în ultimii ani în Germania așa fel, că alegerea unei cariere a ajuns o problemă din cele mai grele.

Alegerea unei cariere necesită o chibzuire matură asupra aptitudinii în carieră, asupra cheltuielilor și a perspectivei, la care se poate aștepta cine-vă după terminarea și câștigarea tuturor cunoștințelor trebuincioase la exercitarea carierei.

Greșindu-și cine-vă cariera, nu numai că ajunge inutil sie-și și societății, dar s'a nimicit cu desăvârșire.

Autorul împarte cartea sa în trei părți.

În partea întâiă trată despre carierele, ce le pot îmbrățișa copiii: 1) cei-ce au terminat școlile elementare; 2) cei-ce au terminat liceul.

Cu școlile elementare se pot îmbrățișa următoarele cariere de: brutar, berar, sculptor, dogar, legător de cărți, tipograf, legător de perii, strungar, impiegat inferior la căile ferate, monteur, muncitor la fabrică, văpsitor, sticlă, măcelar, funcționar în serviciul silvic, friser (bărbier), chirigiu, grădinar, tăbăcar, geamgiu, turnător de clopote, giuvaergiu, gravor, curelar, gipsar, olar, mănășar, pălărier, coșar, chelner, tinichigiu, bucătar, cofetar, împletitor de panere, zugrav, coșocar, vizitiu, agricultor, litograf, conducător de locomotivă, zidar, mecanic, misionar, morar, musicant, maistru de instrumente de muzică, optician, constructor de orgă, fotograf, céprazar, telegrafist și impiegat inferior poștal, șelar, actor, lăcătuș, ferar, croitor, timplar, cismar, matroz, săpunar, funar, pietrar, postăvar, ceasornicar, învățător rural, rotar, țesător, vier, xilograf, tehnician de dinți, stoler.

Aproape toate aceste cariere se învață la maistri. Vîrsta e 13 ani împliniți. Se constată, dacă un aspirant întrunesc condițiunile fizice și intelectuale absolut necesare pentru exercitarea vre-unei cariere din cele amintite mai sus. Apoi se face un contract între maistru și tatăl său tutorele elevului.

Timpul de învățatură variază între 2 și 4 ani. Intreținerea poate să o aibă elevul la maistru sau într'alt loc ca la birturi și gazde pentru ucenici. Pentru învățatură se plătesc o sumă, care variază între 100—400 de mărci.

Ajungând ucenicul calfă, muncesce vr'o câți-vă ani, sau în țară sau în străinătate, după care timp devine muncitor

inzebrat cu cunoștințele necesare meseriei, ce a îmbrățișat.

Pentru a se perfecționa o calfă, pôte să urmeze la vr'o școlă de arte și meserii, de cari se găesc în număr suficient în diferitele orașe din Germania.

Autorul arată și capitalul, ce necesităză întemeierea unui atelier propriu în fie-care meserie, apoi cari meserii sunt mai căutate și cari au să lupte mai mult cu produsele de fabrică.

Toți meseriașii sunt organizați în corporațiuni și aprópe pentru fie-care meserie sunt reviste speciale, cari tratéză despre progresele și mijlócele de îmbunătățire a meseriei și a maștrilor.

Pentru înlesnirea angajărilor și a orî-ce informațiuni privitoare la meserii, servesce un biuroū central al muncii.

Cu diploma de absolvire a liceelor clasice sau reale să pot îmbrățișa următoarele cariere de : Farmacist, architect, medic, bancher, funcționar de mine, funcționar la tren, funcționar financiar, silvicultor, preot, geometru, inginer, neguțator, agricultor superior, ofițer do marină, profesor, funcționar superior la poștă și telegraf, avocat, magistrat, veterinar, funcționar superior administrativ, chirurg și dentist.

Tóte aceste cariere sunt fórte costisitoare. Cheltuelile, ce necesităză liceul și universitatea sau școlile superioare speciale se urcă până la suma de peste 20.000 de mărci și totuși se constată năvală la acestea.

Autorul dá povățã tutulor, chiar și claselor superioare, să nu dea năvală la licee și universități, decât numai în cazul unor calități intelectuale eminente.

Cele mai multe din aceste cariere sunt puțin rentabile și aspiranții nu le pot ocupa definitiv decât la 35—40 de ani, trebuind să servescă câți-vă ani gratuit. Tot binele ce'l oferă e, că statul garantéză léfa și pensiunea.

(Sfirșitul în No. viitor).

P. Svințiu.
Profesor

TEATRU LA SATE

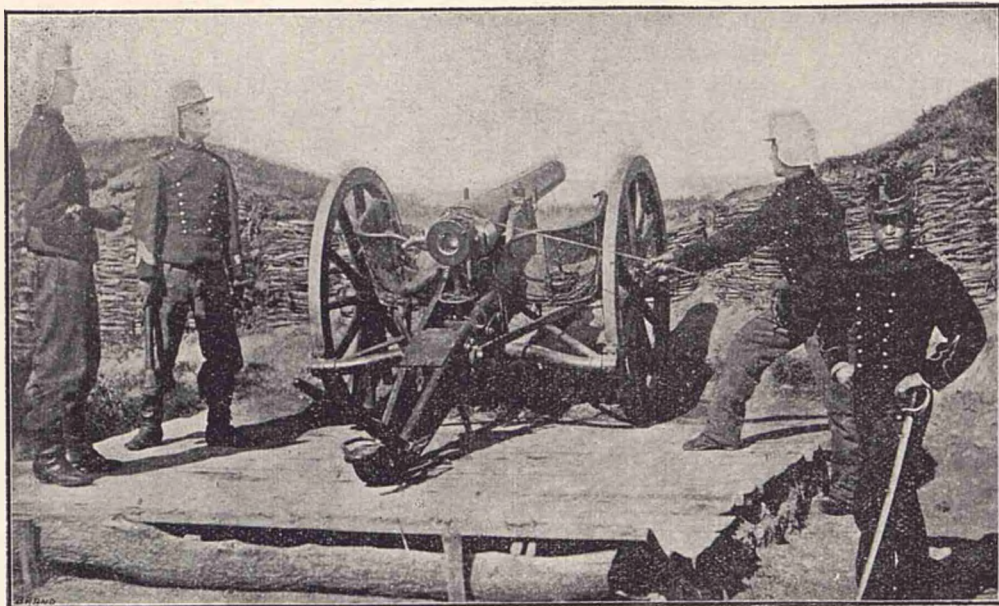
În sêra zilei de 28 Decemvrie, anul 1902, s'a dat în localul școlii din comuna Comoșteni-Dolj, o serbare populară teatrală, urmată și de bal.

S'a reprezentat piesele : «Lângă pămînt», de Speranță și «Isprava», de Serafim Ionescu.

În piesa «Isprava», mai cu sêmă la actul al II-lea, s'a distins elevul Petrescu P. Ión, care a îndeplinit rolul de președinte de tribunal, cum și cei-lalți elevi, cari au știut să-și îndeplinească rolurile lor.

După terminarea reprezentației, a urmat danț, care a ținut până la ziua, când sătenii s'au împrăsciat fórte mulțumiți.

Un Asistent.

Bateria Carol la Calafat.

Societăți economice la sate.

Prin mult răspândita și valoroasă revista «Albina» s'a propagat și răspândit ideea mântuitoare a înființării societăților economice la sate. Ca un triumf al ideii este și înființarea societății de credit și economie «Frăția» din com. Vâlcelele, jud. R.-Sărat. S'a înființat prin stăruința voitorilor de bine a-l săténului, Paraschiv Ionescu fost învățător, Preotul Panait Plopénu, Ión Castravete, Dumitru Enachi, Gheorghé Munténu, Ghiță Popescu, Tudorache Castravete, Pârvu Savin, Enachi Dicianu, V. Constantinescu și N. Rădulescu, învățător.

Consiliul de administrație, Nicolae Rădulescu, Președinte; Paraschiv Ionescu, Casier; Pr. Panait Plopénu, Secretar; Enachi Dicianu, Vice Președinte; membrii, Gheorghé Munténu, P. Savin, V. Constantinescu.

Bilanțul băncei populare din com. Tazlău, jud. Némțu, la finele lunii Ianuarie 1903 este:

A). Capital social. Taxa de înscriere	161,—
Cotisații	4.087,—
Depunerii	3.288,—
Procente	706,56
Amenzii	3,34
Total	<u>8.245,90</u>
B). Situația casei. Imprumuturi	6.898,—
Diverse cheltuieli	178,14
Restituiri	812,76
In numerar	357,—
Total	<u>8.245,90</u>

Banca a fost înființată la 1 Iulie 1901. Ea are în prezent 165 membrii, capitalul prim a fost 202 lei cu 72 membrii.

Informațiuni.

Se aduce la cunoștința persónelor ce se ocupă cu crescerea vermilor de mătase, că Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor va distribui, la timpul necesar în mod gratuit sămînța de viermi de mătase tuturor micilor crescători ce vor face cereri pentru acesta, până la 15 Martie a. c.

În cerere, care va fi timbrată, va trebui să se arate exact numărul duzilor de care cultivatorul dispune, localitatea unde se va face crescerea și adresa deslușită cu mențiunea oficiului poștal unde urmează a se expedia sămînța.

Tot-odată se mai face cunoscut că Ministerul pentru trebuințele sale urmând a mai comandă în străinătate ore-care cantitate din această sămînță, se pune la dispoziția marilor cultivatori ca să le procure ori-ce cantitate ar dori pe costul ce se va plăti de Minister.

Cererile pentru acesta, trebuiesc făcute cât mai curând și tot-odată să se înainteze prin mandat poștal la adresa d-lui Șef al serviciului

de Comptabilitate, costul cantității dorite, socotit gramul a 35 banî plus 10 banî pentru plata portului banilor la primire în Minister.

* * *

Legățiunea noastră din Viena, printr'o notă, ce ni s'a trimis de către Ministerul afacerilor străine, face cunoscut că de la 4 până la 26 Aprilie st. n. (22 Martie până la 13 Aprilie st. v. 1903), va avé loc la Viena, o expoziție de Apicultură, sub presidenția de onoare a d-lui Baron de Giovanelli, Ministrul agriculturii în Austria.

Comitetul acelei expozițiuni, intervenind la Legățiunea noastră, o rógă să insiste pe lângă guvern, pentru ca România să fie reprezentată și ea la această expoziție.

Terenul rezervat expozițiunii fiind limitat, comitetul ar dorî să scie cât mai curînd numărul și numele expozanților Români dispuși a participa.

Aducînd cele de mai sus la cunoștința Apicultorilor Români, îi rugăm că cei-ce vor fi amatori să participe la expoziție, să-și trimită adesiunile lor în cel mai scurt timp posibil, direct la Viena, pe adresa Comitetului: I. Schaufbergasse, 6.

Tot odată se mai face cunoscut că Comitetul se însărcinéză a face expozanților, ușurințe pentru durata expoziției în ceea-ce privește locuința eftină, etc.

În acelaș timp este bine a se scî că la Viena există de 4 ani, o școlă de Apicultură instalată în Prater, care pôte va interesă mult pe expoștii noștri.

* * *

În ziua de 14 Martie 1903, orele 10¹/₂ a. m., se va ține licitație pu blică orală la Eforia Spitalelor Civile din Bucuresci, pentru închirierea pe timp de 3 ani, a următoarelor imobile:

Clădirea de pe Bulevardul Elisabeta din Bucuresci: 1) Apartamentul din etajul I și al II ocupat de «Banca Agricolă» cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provisorie lei 2500.

2) Prăvălia No. 4, jumătate, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provisorie lei 450.

3) Prăvălia No. 5, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provisorie lei 700.

Casa V. T. Dancovicî, str. Sf. Vinerî, 2: 1) Apartamentul No. 1 (etaj), cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provisorie lei 400.

2) Apartamentul No. 2, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provisorie lei 500.

3) Imobilul situat în Calea Victoriei No. 185 (Casa Făgărășenu), cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provisorie lei 500.

* * *

În ziua de 15 Martie 1903, orele 10¹/₂ a. m., se va ține la Eforia Spitalelor Civile din Bucuresci, licitație publică cu oferte închise pentru darea în întreprindere, întreținerea drumurilor și a pavilionelor de pe munții Eforiei de la Sinaia, pe timp de 5 ani.

Domnii concurenții vor trebui să depună ca garanție provisorie lei 5%₀ din suma de lei 2.000, ce Eforia a fixat ca plată anuală, cunoscînd că cea definitivă va fi de 10%₀ din suma regulată la licitație.

* * *

În ziua de 15 Martie 1903, orele 10¹/₂ a. m., se va ține la Eforie, licitație publică orală pentru vinđarea spre exploatare a: porțiunii de pădure atinsă de pârjol din pădurea de pe proprietatea Hodivóia-Vieri, județul Vlașca, garanție provisorie lei 250.

Condițiunile speciale pentru exploatarea acestei porțiuni de pădure, sunt cele publicate în «Monitorul Oficial» No. 174/901, iar cele speciale precum și ori-ce alte informații se pot luă la serviciul Bunurilor Eforiei, în zilele și orele de lucru.

* * *

La 19 Martie 1903, orele 10 a. m., se va ține a 2-a licitațiune la Eforie, pentru antreprisa curățitului latrinelor, destupatul buranelor și canalelor latrinelor, bucătăriilor și băilor de la Stabilimentele Eforiei în exercițiul 1903—1904.

Doritorii să-și prezinte ofertele d-lor sigilate însoțite de o garanție provisorie de 5%, cunoscând că garanția definitivă va fi de 10%.

* * *

La 20 Martie 1903, orele 10 a. m., se va ține a 2-a licitațiune la Eforie, pentru făina și grișul necesare Depositului Central în exercițiul 1903—1904.

Doritorii să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provisorie de lei 200, cunoscând că garanția definitivă va fi de lei 400.

* * *

La 21 Martie 1903, orele 10 a. m., se va ține a 2-a licitațiune la Eforie, pentru materialele necesare la întreținerea mașinilor din spitale, în exercițiul 1903—1904.

Doritorii să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provisorie de 100 lei, cunoscând că garanția definitivă va fi de 200 lei.

* * *

La 22 Martie 1903, orele 10 a. m., se va ține a 2-a licitațiune la Eforie, pentru materialele de cusătorie (marchitanie) necesare Depositului în exercițiul 1903—1904.

Doritorii să-și prezinte ofertele d-lor sigilate însoțite de o garanție provisorie de lei 150, cunoscând că garanția definitivă va fi de lei 300.

* * *

La 10 Aprilie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitațiune la Eforie, pentru registrele și imprimările necesare în exercițiul 1903—1904.

Doritorii să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provisorie de 600 lei, cunoscând că garanția definitivă va fi de 1.200 lei.

Licitațiunile se vor ține în conformitate cu art. 68—79 din legea contabilității generale a Statului.

Caetele de sarcine se pot vedea la Cancelaria Eforiei, în orice zi și oră de lucru.

* * *

Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, a scos în vânzare, la librăriile Socec, Alcalay și Storck din Capitală, următoarele publicațiuni științifice, economice și statistice:

Regatul României din punctul de vedere al agriculturii sale, de dr. C. Freytag	lei 5,—
Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie, de Gr. G. Tocilescu (lucrare prezentată la expoziția din Paris)	» 5,—
Sarcinele proprietății rurale, de D. I. Nenișescu	» 3,—
Notices sur les forêts de la Roumanie (Serviciul silvic) »	3,—
Statistica pădurilor statului, idem,	» 2,50
Recherches sur les céréales roumaines de V. C. Munténu și C. Roman	» 3,50
Mișcarea populației României în 1894 și 1895, cu introducerea, coprinzând date retrospective, de L. Colescu a »	2,50
Recensământul populației României din Decembrie 1899, date provisorii, cu introducerea explicativă de L. Colescu »	1,—
La loi rurale du 1864 et la statistique des paysans rendus propriétaires, de L. Colescu	» 1,—
Exportul vitelor din România, de H. O. Schlawe	» 1,—

Raportul general asupra participării României la Exponziunea Universală din Paris, 1900, de D. Ollănescu . . . » 5,—
 Calitatea grâului din recolta anului 1900, de C. Roman . . » 1,—
 Statistica animalelor domestice din România, precedată de o introducere cu explicațiuni și date retrospective, de L. Colescu » 5,—

Principalele capitole: Utilitatea statisticeii vitelor, istoricul recensămintelor de vite în România, tehnica numărătoareii din 1900. Comparațiunea acesteii numărătoareii cu evaluățiunile anteriore. Raportul animalelor la suprafață și populație, în România și alte țări. Nutrițiunea vitelor.

Clasificarea proprietarilor de animale după numărul animalelor ce posedă fie-care și după profesiune. Analise pe specii. Date retrospective asupra comerțului exterior de vite. Greutatea vie mijlocie a boilor. Animalele tăiate în abatoriile orașelor. Numărul animalelor domestice din fie-care comună a țării.

Viticultura modernă de S. P. Augustin lei 1,50

Cererile pentru provincie se vor adresa direct:

Serviciului Statisticeii Generale.

DE LA SATE

În sêra țilei de 7 Ianuarie a. c., a avut loc o serbare școlară ce s'a dat cu elevii școlei. La ora 8 sêra, serbarea s'a deschis printr'o cuvîntare ținută cu privire la scopul acesteii serbări, de către D. I. Petrescu, învățator în com. Studinița și de d-l Nicolae P. Drăguțescu, stagiari la Ferma Model Studina, despre foloșele ce decurg din învățatură, încheind cu o interesantă privire asupra economiei rurale a sătênului.

Elevii au recitat poezi, dialoguri pe douê și mai multe roluri, bucăți cu conținut moral și au cântat cantece patriotice și naționale; iar d-l Teodorian, artist, a declamat mai multe bucăți hazlii care a stârnit mi de aplause.

În general, rezultatul serbareii a fost forțe bun, atât pe cale morală cât și materială.

Ca parte materială a rezultat suma de 200 lei, care sumă s'a întrebuițat pentru cumpărarea de cărți și haîne la copiii lipșiți de mijloce.

Fiind-că în această lucrare am fost ajutați și de alte persoane cu această ocaziune, ținem de a le aduce viile noastre mulțumiri Onor. personal al Administrațiunii Fermei Model «Studina» și în special domnilor: Ion Ivan, sub-administrator, Dimitrie Călin, secretar comptabil; N. P. Drăguțescu-Argeș, Em. David-Popescu, Mehedinți, Ion Nicolescu, I. Velescu, P. Georgescu, Atanasie Diamandi, Floru M. Bădescu și M. Teodoru, stagiari la această fermă, care pe lângă suma de 100 lei ce-au dăruit, au mai dăruit și orchestra, ale cărei melodii au fost gustate cu plăcere de public.

Mulțumim tot de-odată și d-lor I. Petrescu, învățator-Studinița, și Franț Lanni, primarul comunei, precum și întregului consiliu comunal, pentru bine-voitorul concurs ce ne-au dat, făcând ca școla să prindă noi forțe pentru viitor.

Pr. D. Petrescu,
 și D-ra A. Cilianu
 Învătători

Mulțumiri.

D-l Gh. C. Popescu, dirigintele școlii din căt. Coconi-Ilfov, în numele elevilor, aduce căldurose mulțumiri preotului Th. Leontescu, parohul bisericii locale, care a dăruit școlii o frumoasă icoană de lemn.

* * *

În urma apelului făcut prin revista «Albina» cea mai apreciată din revistele populare, a răspuns și d-nii: Nicolae I. Ghinescu, I. T. Totan, Ștefan Basilescu și Pr. G. Nicolaescu — Invătători — bine-voind a dăruia din lucrările d-lor pentru biblioteca acestei școle.

Pentru care le aduc căldurose mulțumiri.

G. Coles.

Valea-Dragului (Ilfov).

* * *

D-l Ion Kalinderu, Administratorul Domeniilor Coronei, dăruind, pentru Biblioteca Parohiei din comuna Bodesci, județul Vâlcea, 19 volume din cele mai bune Cărți pentru folosul Sătenilor cum și 3 tablouri cu vederi după Domeniul Coronei.

Se aduc cele mai vii mulțumiri D-lui Ion Kalinderu pentru această faptă generoasă și vrednică de imitat.

Contra ruginirii cuielor. — Pentru ca cuiiele să nu ruginescă, mai cu seamă cele expuse intemperiilor, le înfierbîntăm până ce devin roșii și apoi le aruncăm repede în uleiul de in rece.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

D-lui N. Popescu, Invătător Dăbuleni-Romanați. — V'am trimis numerele cerute din anul trecut și curent, dar ne e imposibil să trimitem numerile de două ori, trebuie să aveți grijă să ne reclamați la vreme. Nică noi nică poșta nu mai suntem în măsură a găsi pe vinovați, când reclamați după luni de zile. Pe anul trecut (V-lea) sunteți achitat cu chitanța No. 2.931, rugăm trimeteți pe anul curent.

— D-lui Cristu Atanasiu, Invătător Vêrbilău-Prahova. — Sunteți neachitat pe anul trecut al V-lea, iar chitanța d-v. a fost oprită de oficiul poștal sub cuvînt că ați făgăduit a plăti, dar n'ați plătit.

— D-lui C. M. Racovenu, Crăguseci-Mehedinți. — Dacă ar fi să completez tuturor abonaților colecțiile, ar trebui, să îndoim tirajul revistei și înțelegeți că acesta costă parale. V'am trimis tot acum câte numere v'am mai găsit, și pentru viitor v'rog să ne reclamați de îndată ce nu primiți numărul. Pe anul trecut sunteți achitat cu chitanța No. 6.806, rugăm trimeteți abonamentul pe anul curent, fiind deja la jumătatea anului. Colecțiile broșate pe anul I și al II-lea costă 6 lei bani 50, fie-care an, iar pe anii al III-lea și al IV-lea legate lei 7,50 fie-care an, în fascicule nu mai avem colecții din nici un an.

— L-nent Tr. Popescu, Bibl. Reg. Vlașca No. 5. — Bine-voiți a ne trimite cu mandat poștal abonamentul și imediat v'vom expediă chitanța.

— L-nent Colonel Dimitriu, Buzău. — Abonamentul d-v. pe anul curent al VI-lea e achitat cu chitanța No. 8.135. Vê mulțumim.

— T. O. B., Seminarist. — Nu e rezervat pentru nimeni, primim lucrări de la ori-cine și cele pe cari comitetul le găsește potrivite scopului revistei se publică, cari nu, se ard.

— C. Ionescu, Bordușani, Ialomița. — Mulțumiri pentru lămurirea dată, probați că țineți la revistă.

LOTERIA

Societății pentru învățătura Poporului Român

Pentru clădirea aripei drepte de la localul școlilor ei normală și primară din București, str. Sf. Ecaterina.

Autorisată de Onor. Minister de Interne cu adresa No. 19.693 din 1902, comunicată Soc. cu adresa Prefecturii Poliției Capitalei No. 56.812 din 8 Iunie 1902.

350.000 Bilete a un Leu unul

Câștiguri:

1 a	35.000	Lei	Lei 35.000
1 >	15.000	>	> 15.000
2 >	5.000	>	> 10.000
3 >	2.000	>	> 6.000
6 >	1.000	>	> 6.000
12 >	500	>	> 6.000
30 >	200	>	> 6.000
60 >	100	>	> 6.000
100 >	50	>	> 5.000
250 >	20	>	> 5.000

465 Câșt. în val. totală de Lei 100.000

Biletele se găsesc de vânzare:

În București: La sediul Societății, Strada sf. Ecaterina No. 2, la Casieria Centrală a Ministerului Finanelor; la Casa de Depuneri; la Administrația financiară Ilfov și la debitanții de tutun.

Județe: La toate administrațiile financiare de județe cu secțiile lor; la vămi și la debitanții de tutun.

Tragera Lotăriei s'a fixat la 8 Iunie 1903.

Luminări de ceară curată de albine, se pot găsi la preotul I. Apostolenu, Vălenii-de-Munte Prahova. Să se ceară catalog-preț-curent. Rog persoanele cari se ocupă cu albinăritul și au ceară de vânzare, să-mi trimită probe și prețul fix-loc, contra-ramburs. Pr. I. Apostolenu. 26-20.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg versat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune „ 3.955.688.76

Idem format din capital și alte rezerve „ 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Răicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

«**Națională**» asigură contra incendiului, a *grindinei*, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obicinuite ca: *cas de mörte, supraviețuire, zestre și rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dömniei No. 12, București. Reprezentanță generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenție în toate orașele din țară.

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin*.

Dilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei 10.95, 12.95, 13.95.
» » » Botoni	» 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » Colori	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	» 7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chuvreau albi decoltați	» 5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	» 6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	» 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
Rayon de Linergie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabuloase de eftine.	
In tot deauna se găsesc marfă cantități de mănșul Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame	Lei 2.50.
» Bărbați	» 2.95.

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magasin la toate Sesónele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor ave un scădemint de 5% din prețurile insemnate, prezentând cuponul.